

מסכת מועד קטן דף יט.

• משנה

ואם אינו מאמינו, או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתוב.	אין כותבין שטרי חוב במועד,
ר' יהודה - כותב אדם תפילין ומזוזות לעצמו, וטוה על ירכו תכלת לציציתו.	ת"ק - אין כותבין ספרים תפילין ומזוזות במועד, ואין מגיהין אות אחת אפילו בספר עזרא (עזרה).

• גמרא - ת"ר

רבי מאיר	כותב אדם תפילין ומזוזות לעצמו	וטוה על ירכו תכלת לציציתו, ולאחרים בטובה
רבי יהודה	מערים ומוכר את שלו, וחוזר וכותב לעצמו.	
רבי יוסי	כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו (בהרווחה).	הורה לו רב לרב חננאל, וי"א רבה בר בר חנה לרב חננאל, הלכה כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו, וטוה על ירכו תכלת.

• ת"ר

טוה תכלת לציציתו	על ירכו	באבן	בפלך
רבי אליעזר	✓	✗	✗
חכמים	✓	✓	✗
רבי אליעזר	✓	✓	✗
(הלכה כ) חכמים	✓	✓	✓

מסכת מועד קטן דף יט.

• משנה

הקובר את מתו שלושה ימים קודם לרגל,	בטלה הימנו גזרת שבעה , הואיל ועיקר אבילות אינו אלא שלושה ימים.
שמונה ימים קודם הרגל,	בטלה הימנו גזרת שלושים , דהואיל והתחיל יום אחד מן השלשים, בטלה ברגל, ומותר מיד בתכבוסת ובגיהוץ ובתספורת .
מפני שאמרו שבת עולה למנין שבעה,	ואינה מפסקת , שלאחר שבת צריך להשלים השבעה,
ורגלים מפסיקין , דכי קבר מתו ג' ימים קודם הרגל, מפסיק האבלות לגמרי, ולאחר הרגל אין משלים כלום,	ואין עולין למנין שבעה, שאם קבר מתו בתוך הרגל, צריך לישב ז' ימי אבלות לאחר הרגל, ואם קבר מתו ב' ימים לפני הרגל, צריך לישב ה' ימים לאחר הרגל.

משנה	רבי אליעזר	רבן גמליאל	חכמים
עצרת (משחרב בית המקדש)	כשבת **		כרגלים
ראש השנה ויום הכפורים		כרגלים	כשבת ***
** שאין לעצרת תשלומין כל ז' ואינו אלא יום אחד			
*** הואיל ואינו אלא יום אחד			

מסכת מועד קטן דף יט

• גמרא

אם הרגל חל לאחר השבעה, וכבר התחיל ימי השלשים, אם לא גילח ערב הרגל, ...	
אסור לגלח אחר הרגל (לא בטלה השלשים)	רב, וכן אמר רב הונא
מותר לגלח אחר הרגל (בטלה השלשים)	רב ששת

• תניא

אבא שאול	חכמים (ת"ק)	
מותר לגלח לאחר הרגל (רב ששת כאבא שאול)	אסור לגלח לאחר הרגל (רב ורב הונא כחכמים)	הקובר את מתו שמונה ימים קודם הרגל, בטלה הימנו גזרת שלשים ומגלח ערב הרגל, ואם לא גילח ערב הרגל....
מקצת היום ככולו, ועולה לכאן ולכאן, ובטלה הימנו גזרת שלשים	לא אמרינן מקצת היום ככולו, ולא בטלה הימנו גזרת שלשים	אם חל יום שביעי בערב הרגל....

- רב חסדא - הלכה כאבא שאול, ומוזים חכמים לאבא שאול כשחל יום שמיני בשבת בערב הרגל, שמותר לגלח בערב שבת (ביום שביעי).
- רב עמרם אמר רב - כיון שעמדו מנחמין מאצלו, דהיינו ביום ז', מותר ברחיצה, וזה כאבא שאול דאמר מקצת היום ככולו.

הלכה כאבא שאול שמקצת היום ככולו?	ביום שבעה (להיתר רחיצה)	ביום שלשים (להיתר גילוח)
אביי	✓	✓ חכמים מוזים לאבא שאול ביום שלשים
רבא	✗	✓
נהרדעי דאמר שמואל, הלכה כדברי המיקל באבל	✓	✓ פליגי חכמים ואבא שאול, והלכה כאבא שאול

מסכת מועד קטן דף יט:

- **מנלן דשלשים יום אסור בגילוח?**
- כתיב הכא "ראשיכם אל תפרעו" משמע דשאר אבלים חייבים,
- וכתיב **בנזירות** "גדל פרע שער ראשו",
- וסתם **נזירות** (איסור גילוח) **שלשים** יום, דכתיב "קדוש יהיה", ו"יהיה" גימטריא שלשים,
- ויליף "פרע פרע" **מנזיר** שאבל אסור בגילוח **שלשים** יום.
- **רב הונא בריה דרב יהושע** - הכל מודים כשחל שלישי שלו בערב הרגל, שאסור ברחיצה עד הרגל, דודאי שלש שלמים בעינן עד הערב, ולערב רוחץ בצונן או ימתין על חוה"מ וירחץ בחמין.

בעא מיניה אביי מרבה, קברו ברגל, האם רגל עולה למנין שלשים?	
למנין שבעה, ודאי אינו עולה,	דהא לא נהגא מצות שבעה ברגל,
למנין שלשים יש צד לומר שעולה,	דאין אסור בנעילת הסנדל ואינו נוהג בכפיית המטה,
דהא ברגל נמי אסור בגיהוץ ובתספורת כשלשים.	
א"ל, אינו עולה	